

N:o 64.

Ank. till Riksd. kansli den 27 april 1894, kl. 3 e. m.

Memorial, angående ändringar igällande aflöningsstat vid riksgäldskontoret samt förhöjning af anslaget för extra arbeten m. m. inom samma kontor.

(R. A.)

Från fullmäktige i riksgäldskontoret har statsutskottet fått emotaga en den 28 sistlidne mars dagtecknad skrifvelse af följande lydelse:

»Vid den under åren 1875 och 1876 företagna omorganisation af riksgäldskontoret, hvarvid tjenstemännens antal minskades från sjuutton till åtta, fastställes följande aflöningsstat:

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.
1 sekreterare, som tillika är ombudsman	4,400	1,600 ^{*)}	6,000
1 kassör	4,400	1,600	6,000
1 kamrerare	4,000	1,600	5,600
1 revisor	2,500	800	3,300
1 kassabokhållare	2,000	800	2,800
1 lånebokhållare	2,000	800	2,800
1 registrator och kanslist	1,500	900	2,400
1 kammarskrifvare	1,500	600	2,100
1 förste vaktmästare	700	100	800
1 vaktmästare	600	100	700
1 vaktmästare	600	100	700
1 vaktmästare	600	100	700
Summa kronor	24,800	9,100	33,900

^{*)} Så länge sekreteraren innehar fri bostad, utgå tjenstgöringspenningarne med endast 600 kronor; dock så att, vid afdrag i följd af tjenstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjenstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet.

Tillägg: För revisorn, bokhållarne, registratorn och kanslisten samt kammarskrifvaren kan, då de icke innehafva annan tjenstebefattning, lönen efter fem års tjenstgöring inom graden förhöjas med kronor 500: —

samt för revisorn och bokhållarne, efter tio års tjenstgöring inom graden, med ytterligare ,, 500: —

För vaktbetjeningen kan aflöningen efter fem års ordinarie tjenst och derunder ådagalagdt välförhållande höjas, lönen med ,, 100: —

och tjenstgöringspenningarne med ,, 100: —.

Vaktbetjeningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förmån komma att för vaktmästarne eller någon af dem upphöra, äro de berättigade att i stället såsom tjenstgöringspenningar uppbära 200 kronor hvar.

I denna stat har sedermera annan ändring icke egt rum, än att Riksdagen år 1882, uppå framställning af fullmäktige i riksgäldskontoret, höjde kassabokhållarens lön från 2,000 kronor till 2,500 kronor.

De för riksgäldskontorets tjenstemän sålunda bestämda aflöningsförmåner understiga emellertid i allmänhet de löneförmåner, som i andra statens verk tillkomma tjenstemännen i motsvarande grader eller med jemförligt arbete. Faststald år 1876 och lämpad efter mängden och beskaffenheten af då inom kontoret förefallande göromål, kan aflöningsstaten numera, efter den sedan dess inträdda betydliga stegringen i riksgäldskontorets rörelse, icke anses stå i rätt förhållande till mängden af nu förekommande göromål, hvilka taga tjenstemännens tid och krafter i väsentligt större anspråk än förr. Fullmäktige hafva därför länge varit betänkte på att hos statsutskottet göra framställning om någon ökning i aflöningsförmånerna för åtskilliga bland kontorets tjenstemän. Att sådan framställning hittills icke skett, har emellertid haft sin grund deri, att fullmäktige enligt 1880 års Riksdags beslut egt att, intill dess annorlunda kunde vara förordnad, till godtgörande af ökad arbete för vissa kontorets tjenstemän i följd af jernvägshypoteksfondens bildande och förvaltning använda erforderligt belopp, att ersättas af fondens inkomster, samt att med anledning häraf nedan nämnde tjenstemän årligen uppburit följande från berörda fond utgående arfvoden, nemligen:

sekreteraren och ombudsmannen kronor 400: —

kassören ,, 300: —

Transport kronor 700: —

	Transport kronor	700: —
kamreraren	”	500: —
revisorn	”	50: —
kassabokhållaren	”	50: —
registratorn	”	100: —
	Summa kronor	1,400: —.

Efter inbetalning under sistlidna år af det enda återstående från fonden utlemnade lånet kunna fullmäktige naturligen icke vidare till riksgäldskontorets tjenstemän utbetala särskilda arfvoden för fondens förvaltning. Men då fullmäktige anse det icke vara med billighet och rättvisa öfverensstämmande, att, oaktadt en afsevärd tillökning i göromål, de flesta af riksgäldskontorets tjenstemän skulle se sina löneinkomster minskade genom indragning af berörda arfvoden, som i någon mån utjemnat det för kontorets tjenstemän ofördelaktiga förhållandet mellan lönebeloppen vid riksgäldskontoret och motsvarande belopp vid andra embetsverk och statsinstitutioner, hafva fullmäktige funnit sig icke längre böra uppskjuta afgifvandet af förslag till ändringar i nu gällande aflöningsstat vid kontoret.

Innan fullmäktige gå att närmare utveckla sin uppfattning om det sätt, hvarpå aflöningsförhållandena lämpligen böra ordnas, kunna fullmäktige icke underlåta att i minnet återkalla, hurusom Riksdagens år 1890 församlade revisorer förmält, att med afseende å jernvägshypoteksfonden inom revisionen ifrågasatts, bland annat, om icke någon minskning skulle kunna vinnas i kostnaden för fondens förvaltning, men att, då den löneförbättring, som genom åtnjutandet af de utaf jernvägshypoteksfondens behållningar utgående arfvoden kommit fullmäktiges deputerade och tjenstemännen till del, enligt hvad revisorerna inhemtat, fullt uppvägs af på åtskilliga områden af riksgäldskontorets verksamhet under de senare åren icke oväsentligt ökade göromål, revisorerna icke funnit skäl att göra någon framställning i ofvan antydda syfte.

Redan då fullmäktige vid 1882 års riksdag hos statsutskottet föreslog förhöjning med 500 kronor i den för kassabokhållaren bestämda lön, meddelade fullmäktige, att äfven för åtskilliga af riksgäldskontorets öfriga tjenstemän göromålen betydligt ökats. Fullmäktige förklarade dock, att, enär denna tillökning i göromål kunde betraktas såsom varande af mera tillfällig natur, fullmäktige icke velat ifrågasätta någon höjning i dessa tjenstemäns å stat uppförda aflöningsförmåner. Under de år, som förflutit efter nämnda uttalande, har erfarenheten emellertid visat, att

ökningen, långt ifrån att vara tillfällig, tvärtom oafbrutet pågått, och göromålen komma säkerligen för framtiden icke att minskas.

Till upplysning om storleken af den i riksgäldskontorets rörelse och dermed äfven i göromålen skedda tillväxt, så vidt densamma kan uttryckas i siffror, få fullmäktige meddela, att riksgäldskontorets obligationsskuld, som vid 1876 års slut utgjorde kronor 176,169,736: 89, stigit med ,, 102,500,864: 71 och således vid 1893 års slut uppgick till kronor 278,670,601: 60.

Antalet förfallna kuponger, under år 1876 utgörande 283,526 st., belöpte sig för år 1893 till 474,430 st., utvisande dessa siffror en ökning i det årliga antalet af 190,904 st.

Riksgäldskontorets fordringar för lån, utgifna till vissa bestämda ändamål, såsom tomtregleringar, byggnader, jernvägsanläggningar m. m., uppgingo vid 1876 års slut till ett kapitalbelopp af 25,526,862 kronor 21 öre. Motsvarande summa utgjorde vid 1893 års slut 50,017,186 kronor 70 öre. Beloppet af dessa fordringar har alltså i det närmaste fördubblats.

De från fullmäktiges expedition afsända in- och utländska bref och telegram hafva i bredd med den stigande rörelsen stadigt ökats till antalet. Denna ökning har för den tidrymd, ifrågavarande jemförelse omfattar, å de till utlandet afgående bref utgjort omkring 50 procent. Antalet till inrikes ort aflåtna bref eller telegram har under samma tid flerdubblats.

Utom bokföringen och vården af byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus samt fonden för extra amortering af statsskulden har sedan riksgäldskontorets omorganisation äfven tillkommit bokföringen och vården af de för utländske obligationsinnehafvares räkning mot s. k. certifikat i kontoret deponerade obligationer af 1878 och 1880 årens lån. Vid 1893 års slut voro på detta sätt deponerade obligationer å ett sammanlagdt nominalbelopp af 3,870,152 kronor 80 öre, föranledande ett ingalunda obetydligt extra arbete.

Efter det fullmäktige sålunda sökt att i korta drag redogöra för ökningen i riksgäldskontorets rörelse och arbetet inom kontoret, öfvergå fullmäktige till framställningen af de ändringar, som enligt fullmäktiges åsigt böra vidtagas i gällande aflöningsstat för tjänstemännen.

Hvad då först beträffar *sekreteraren och ombudsmannen*, anse fullmäktige, att han bör åtnjuta samma aflöning, som af Riksdagen blifvit tillagd byråchef, med hvilken tjänsteman riksgäldskontorets sekreterare med afseende å vigten och beskaffenheten af honom åliggande göromål

torde vara fullt jemförlig. Den aflöning, sekreteraren bör uppnå, skulle alltså utgöra 7,000 kronor, hvilket belopp lämpligen torde kunna indelas i lön 4,000 kronor med 600 kronor ålderstillägg efter 5 års tjenstgöring, tjenstgöringspenningar 1,600 kronor samt arfvode såsom ombudsman 800 kronor. Så länge sekreteraren innehar fri bostad, lära tjenstgöringspenningarna likväl, såsom hittills, böra utgå med endast 600 kronor.

För *kassören* föreslå fullmäktige icke någon ändring i det slutliga aflöningsbeloppet. Fullmäktige anse dock, att detta belopp bör indelas något annorlunda än för närvarande är fallet, och tillstyrka, att lönen bestämmes till 3,500 kronor med 500 kronor ålderstillägg efter 5 års tjenstgöring, att tjenstgöringspenningarna må utgå med 1,200 kronor samt att kassören tilldelas ett särskildt arfvode å 800 kronor för deltagandet i vården af riksgäldskontorets värde- och säkerhetshandlingar.

Det aflöningsbelopp, som nu är fastställt för *kamreraren*, eller 5,600 kronor, kan icke anses stå i rätt förhållande till mängden och vigten af de göromål, som äro honom anförtrodda, och hvilka antagit en omfattning, som vid riksgäldskontorets förut omförmälda omorganisation näppligen kunnat beräknas. Enligt fullmäktiges uppfattning bör kamreraren i fråga om löneförmåner likställas med sekreteraren och således efter 5 års tjenstgöring komma till en aflöning af in alles 7,000 kronor, eller sanma belopp, som Riksdagen bestämt för bankokommissarierna, hvilkas tjenstbefattningar i riksbanken inom riksgäldskontoret till arten och vigten motsvaras af kamrerare-tjensten. Kamreraren skulle följaktligen efter fullmäktiges förslag åtnjuta i lön 4,000 kronor med ett ålderstillägg efter 5 års tjenstgöring af 600 kronor, i tjenstgöringspenningar 1,600 kronor och såsom arfvode för deltagande i vården af värde- och säkerhetshandlingarna, lika med kassören, 800 kronor.

I *revisorns* och *kassabokhållarens* aflöningsförmåner föreslå fullmäktige icke annan ändring, än att tjenstgöringspenningarna för dem hvardera höjas med ett belopp af 200 kronor, eller från 800 kronor till 1,000 kronor.

Registratorn och kanslisten, hvilken har minst fyra timmars, ofta längre, daglig tjenstgöring och vid förfall för sekreteraren skall inträda i dennes befattning, åtnjuter för närvarande i lön 1,500 kronor med ett ålderstillägg efter fem års tjenstgöring af 500 kronor samt i tjenstgöringspenningar 900 kronor. I jemförelse med registratorerna i andra verk måste riksgäldskontorets registrator anses synnerligen lågt aflönad. Fullmäktige hafva därför funnit sig böra föreslå, dels att de honom tillkommande tjenstgöringspenningar höjas med 100 kronor, dels ock att han förklaras berättigad

att, lika med revisorn och bokhållarne, efter tio års tjenstgöring komma i åtnjutande af ett andra ålderstillägg å 500 kronor.

För lånebokhållaren och kammarskrifvaren äfvensom för vaktbetjeningen vilja fullmäktige icke föreslå någon förändring.

Fullmäktige föreslå alltså följande

Aflöningsstat för riksgäldskontorets tjenstemän och vaktbetjening att gälla från och med år 1894.

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Arfvode.	Summa.	Ålderstillägg.
1 sekreterare och ombudsman	4,000 —	*) 1,600 —	— —	6,400 —	Efter fem års tjenstgöring inom graden kan lönen höjas med 600 kronor.
1 kamrerare	4,000 —	1,600 —	800 —	6,400 —	
1 kassör	3,500 —	1,200 —	800 —	5,500 —	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 revisor	2,500 —	1,000 —	— —	3,500 —	Efter fem års tjenstgöring inom graden kan lönen höjas med 500 kronor och efter tio års tjenstgöring med ytterligare 500 kronor.
1 kassabokhållare	2,500 —	1,000 —	— —	3,500 —	
1 lånebokhållare	2,000 —	800 —	— —	2,800 —	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 registrator och kanslist	1,500 —	1,000 —	— —	2,500 —	
1 kammarskrifvare	1,500 —	600 —	— —	2,100 —	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 100 kronor och tjenstgöringspenningarne med 100 kronor.
1 förste vaktmästare	700 —	100 —	— —	800 —	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 100 kronor och tjenstgöringspenningarne med 100 kronor.
1 vaktmästare	600 —	100 —	— —	700 —	
2 vaktmästare	1,200 —	200 —	— —	1,400 —	
Summa kronor	24,000 —	9,200 —	2,400 —	35,600 —	

Vaktbetjeningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förmån komma att för vaktmästarne eller någon af dem upphöra, äro de berättigade att i stället såsom tjenstgöringspenningar uppbära 200 kronor hvar.

*) Så länge sekreteraren innehar fri bostad, utgå tjenstgöringspenningarne med endast 600 kronor; dock så att, vid afdrag i följd af tjenstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjenstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet.

Jemte det fullmäktige hemställa, att statsutskottet behagade hos Riksdagen göra framställning om antagande af denna af fullmäktige nu föreslagna aflöningsstat, få fullmäktige tillika anhålla om utfärdande af föreskrift dels derom, att nuvarande innehafvaren af kassörsbefattningen, oberoende af antagandet af ny aflöningsstat, fortfarande skall åtnjuta de för närvarande för honom bestämda löneförmåner, dels ock derom, att de i nämnda stat uppförda arfvoden måtte få utgå under enahanda vilkor som tjänstgöringspenningarna.

Fullmäktige få vidare hemställa, att statsutskottet behagade i sammanhang med framläggande för Riksdagen af berörda aflöningsstat utverka medgifvande:

1:o) att tjänstförrättande sekreteraren och ombudsmannen, som från och med den 1 december 1889 varit förordnad att tills vidare under den sekreterare- och ombudsmansbefattningens ordinarie innehafvare beviljade tjänstledighet bestrida samma befattning, må kunna förklaras berättigad till ålderstillägg i enahanda ordning, som om han under sin tjänstgöringstid innehaft fullmakt å tjensten;

2:o) att fullmäktige till nuvarande innehafvaren af kassörsbefattningen, hvilken tjänsteman under innevarande år uppnår sjuttio års ålder och sålunda blifver berättigad att vid afskedstagandet erhålla hela sin lön, 4,400 kronor, i pension, må, så länge han i tjensten qvarstår, utbetala ett arfvode, motsvarande det belopp, han från och med år 1880 uppburit från jernvägshypoteksfonden, eller 300 kronor, för år räknadt.

I sammanhang med frågan om ändringar i aflöningsstaten för riksgäldskontorets tjänstemän hafva fullmäktige ej kunnat undgå att taga i öfvervägande, huruvida icke, till följd af göromålets betydliga ökning, fullmäktige borde föreslå anställande på ordinarie stat af ytterligare en kammarskrifvare. Förhållandet är nemligen, att tillväxten i arbetet medfört en högst afsevärd ökning i göromålen för de extra ordinarie kammarskrifvarne, af hvilka en del tjänstgöra lika lång tid hvarje dag som de på ordinarie stat anställde tjänstemännen. Utan sådant biträde af de extra ordinarie kammarskrifvarne skulle i sjelfva verket arbetet inom kontoret icke kunna fullgöras inom den tid och med den säkerhet, som erfordras.

Till belöning för extra arbeten och till uppmuntran för extra ordinarier, som ådagalagt synnerlig flit och skicklighet, ega fullmäktige, enligt § 33 i gällande reglemente för riksgäldskontoret, att använda 6,000 kronor årligen; dock får hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas under ett påföljande år ej för samma ändamål användas. Någon

besparing i detta anslag, hvarifrån skall utgå ersättning till sju extra ordinarie tjänstemän och åtskilliga extra vaktmästare, är emellertid under förhandenvarande förhållanden icke tänkbar. Af fem nu tjänstgörande extra ordinarie kammarskrifvare hafva de tre äldste varit i kontoret anstälde, en mer än 11 år, en nära 11 år och en mer än 8 år. Ingen af desse har dock kunnat erhålla större årlig gratifikation än 1,110 kronor, hvilket belopp, utdeladt endast en gång till en tjänsteman, måste betraktas såsom en låg ersättning efter många års nitisk och synnerligen väl vitsordad tjänstgöring.

Med hänsyn till hvad sålunda blifvit anfördt samt enär fullmäktige på grund af en icke osannolik ytterligare ökning i göromålen kunna blifva nödsakade att för arbetets jemna och behöriga gång antaga flere extra ordinarie tjänstemän, hafva fullmäktige slutligen ansett sig böra hemställa, att ofvan omförmälda i § 33 af nu gällande reglemente anvisade anslag måtte höjas till 8,000 kronor. Genom en dylik höjning af nämnda anslag torde frågan om anställande af ytterligare en kammarskrifvare på ordinarie stat tills vidare kunna anstå.»

Hvad först beträffar de af fullmäktige föreslagna ändringar i aflöningsstaten vid riksgäldskontoret, har utskottet, då denna stat icke fastställdes för längre tid sedan än år 1876 samt efter nämnda tid lefnadskostnaderna i allmänhet icke stigit, ej funnit tillräckliga skäl anförda för den ifrågasatta höjningen af åtskilliga i berörda stat uppförda löner, likväl med ett undantag. Registratorn och kanslisten i riksgäldskontoret, som för närvarande åtnjuter i lön 1,500 kronor med ett ålderstillägg å 500 kronor samt i tjänstgöringspenningar 900 kronor, eller sålunda efter fem års tjänstgöring tillsammans 2,900 kronor, måste nemligen, på sätt fullmäktige äfven andragit, anses lågt aflönad i jämförelse med andre med honom likstälde tjänstemän. Så uppbär t. ex. kanslisten och registratorn i justitieombudsmansexpeditionen i lön 3,000 kronor med två ålderstillägg, hvarterå å 500 kronor, och registratorn i riksbanken i lön 2,000 kronor med två ålderstillägg, hvarje å 500 kronor, samt i tjänstgöringspenningar 1,000 kronor. Utskottet har därför ansett, att riksgäldskontorets registrator, som skall hafva aflagt akademisk examen och är skyldig att vid förfall för sekreteraren bestrida dennes göromål, bör vara berättigad till två ålderstillägg, hvarigenom han skulle uppnå en aflönning af in alles 3,400 kronor.

Emot den af fullmäktige föreslagna ändringen i kassörens aflöningsförmåner har utskottet icke haft annat att erinra, än att utskottet icke ansett något ålderstillägg böra ifrågakomma; och torde det få

anses själfklart, attnedsättningen icke bör drabba den nuvarande kassören, hvilken innehar fullmägt å sin tjänst.

Utskottet anser vidare, att de tjänstemän, till hvilka utgått arfvoden från jernvägshypoteksfonden och som, då utskottet icke velat föreslå ifrågasatt höjning i deras aflöning, skulle genom upphörandet af dessa arfvoden erhålla minskade löneinkomster, böra, så vidt sådant lämpligen kan ske, på annat sätt bekomma godtgörelse för samma arfvoden, hvilka, såsom Riksdagens revisorer år 1890 och fullmäktige betonat, delvis utgjort ersättning för ökade göromål inom kontoret. Enligt utskottets mening skulle detta, som företrädesvis gäller sekreteraren och kamreraren, bäst låta sig göra på det sätt, att dem hvardera tilldelas ett arfvode af 400 kronor, för sekreteraren såsom ersättning för bestridande af ombudsmansbefattningen och för kamreraren såsom ersättning för deltagandet i vården af säkerhetshandlingarna. Det i fullmäktiges förslag till 800 kronor upptagna arfvode för kassören, hvilket utskottet ansett böra till beloppet bibehållas, skulle komma att till ena hälften, liksom för kamreraren, utgöras af ersättning för deltagandet i kassavården och till andra hälften af missräkningspenningar.

De af fullmäktige anförda skälen för höjning af anslaget till extra arbeten m. m. hafva synts utskottet ådagalägga behovet af den ifrågasatta förhöjningen i oförmälda anslag, hvars bestämmande till 8,000 kronor utskottet alltså tillstyrker.

Utskottet hemställer,

a) att Riksdagen må *dels* antaga följande:

Aflöningsstat för riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjening, att gälla från och med år 1894.

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Arfvoden och misräkningspenningar.	Summa.	Aldersstillägg.
1 sekreterare och ombudsman	4,400	1,600 ^{*)}	400	6,400	
1 kamrerare.....	4,000	1,600	400	6,000	
1 kassör	3,500	1,200	800	5,500	
1 revisor.....	2,500	800	— —	3,300	
1 kassabokhållare ...	2,500	800	— —	3,300	Efter fem års tjenstgöring inom graden kan lönen höjas med 500 kronor och efter tio års tjenstgöring med ytterligare 500 kronor.
1 lånebokhållare	2,000	800	— —	2,800	
1 registrator och kanslist	1,500	900	— —	2,400	
1 kammarskrifvare	1,500	600	— —	2,100	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 förste vaktmästare	700	100	— —	800	Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 100 kronor och tjenstgöringspenningarne med 100 kronor.
1 vaktmästare	600	100	— —	700	
2 vaktmästare	1,200	200	— —	1,400	
	24,400	8,700	1,600	34,700	

Vaktbetjeningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förmån komma att för vaktmästarne eller någon af dem upphöra, äro de berättigade att i stället såsom tjenstgöringspenningar uppbära 200 kronor hvar.

Vid tillämpningen af denna aflöningsstat iakttages derjemte följande:

1:o) De med hvarje befattning förenade tjenstgöringspenningar, arfvode eller misräkningspenningar

*) Så länge sekreteraren innehar fri bostad, utgå tjenstgöringspenningarne med endast 600 kronor; dock så att, vid afdrag i följd af tjenstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjenstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet.

få uppbäras endast för den tid tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöringen befriad, utgå till den, som tjensten förrättat; dock må fullmäktige kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från bestridande af sin tjenst, att uppbära de för samma tjenst anvisade tjenstgöringspenningar, arfvode och misräkningspenningar eller någon del deraf.

2:o) För bestridande af tjenstgöringen under semester ega fullmäktige att anvisa till extra ordinarie tjenstemän arfvoden, beräknade efter ett tusen kronor för år.

3:o) Innehafvare af lön enligt förestående stat äro underkastade den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller den jemkning i åligganden, som kan varda stadgad, och böra de fullmagter eller konstitutorial, som för riksgäldskontorets tjenstemän utfärdas, innefatta förbehåll om deras skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, som kunna dem åläggas;

dels ock förklara, att nuvarande innehafvaren af kassörsbefattningen, oberoende af antagandet af den nya aflöningsstaten, fortfarande skall åtnjuta de för närvarande för honom i stat bestämda löneföremåner; samt

b) att det i § 33 af nu gällande reglemente för riksgäldskontoret anvisade anslag till belöning för extra arbeten och till uppmuntran för extra ordinarier må, räknadt från och med innevarande år, bestämmas till åttatusen kronor.

Stockholm den 27 april 1894.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.